

Liturgický program

24.02. – 01.03.2020

Začiatok Štyridsiatnice Pondelok 24.02.	Svätý hieromučeník Polykarp, smyrniansky biskup. † Mária Zubková	17.⁰⁰
Utorok 25.02.	Náš otec svätý Taras, konštantínopolský arcibiskup. † z r. Rudišinovej	16.⁴⁰ + <i>Moleben k bl. M. D. Trčkovi</i> --- 17.⁰⁰
Zdržanlivosť od mäsa Streda 26.02.	Náš otec svätý Porfyrios, gazský biskup. † Ondrej, Margita z r. Dudášovej	17.⁰⁰
Štvrtok 27.02.	Náš prepodobný otec a vyznávač Prokop Dekapolita . * Veronika	17.⁰⁰
Zdržanlivosť od mäsa Piatok 28.02.	Náš prepodobný otec a vyznávač Bazil, Prokopov spoluaskéta. * z r. Miroslava Mastiliaka	16.³⁰ + <i>Veľkopôstny moleben</i> --- 17.⁰⁰
Sobota 29.02.	Prvá pôstna sobota – pamiatka na div kolyvy, ktorý urobil svätý veľkomučeník Teodor Tirón. * Pavol, Eva, Šimon, Mária	8.⁰⁰
Nedeľa 01.03.	1. pôstna nedeľa – nedeľa Ortodoxie. Prepodobná mučenica Eudokia. * farské spoločenstvo <i>Zbierka: Charita</i>	+ <i>Hencovce</i> 8.⁰⁰ --- + <i>Nižný Hrabovec</i> 10.⁰⁰

Vydáva: Farské spoločenstvo v Nižnom Hrabovci.
Pre vnútornú potrebu veriacych.
Príspevky a komentáre posielajte na:
nizny.hrabovec@grkatpo.sk
o. Miloš Baran: tel.číslo 0948 643 006
Príspevok 0,20€

Farský list

ROČNÍK 8
ČÍSLO 25

TÝŽDENNÍK FARSKÉHO SPOLOČENSTVA V NIŽNOM HRABOVCI

Hladovka v duchovnom živote

Ľudia sa pre hladovku rozhodnú obyčajne z nejakého veľmi vážneho dôvodu. Nerobia to mnohí a nerobia to často, lebo si až príliš dobre uvedomujú nebezpečenstvo, ktoré hrozí telu pri neprijímaní potravy. Je ťažké pochopiť jednotlivcov, ktorí sa rozhodnú hladovať aj napriek tomu, že to, čo chcú dosiahnuť sa zdá byť opodstatnené. Keby sa na hladovku podujala skupina ľudí, bolo by to ešte nepochopiteľnejšie. Telo potrebuje pravidelný prísun potravy. Ak hladovka trvá príliš dlho, prichádza smrť a nie je možné vrátiť sa k životu.

Existuje aj duchovná hladovka. Nepodstupujú ju iba jednotlivci, z času na čas si ju „doprajeme“ všetci. Naše dôvody však nebývajú opodstatnené. Najčastejší je úplne neprozaický. Naša vlastná lenivosť. Potlačíme v sebe pocit duchovného hladu, pozabudneme na to, že sme aj duchovné bytosti. Pri tejto hladovke pocit hladu nie je taký páľčivý ako pri normálnej. Táto hladovka je oveľa nebezpečnejšia ako tá telesná. Neprináša so sebou páľčivý pocit vnútra v prvých dňoch, neprináša očividnú malátnosť a únavu v neskorších dňoch. Nie je taká nástojčivá a možno práve preto je nebezpečnejšia ako tá telesná. Veľakrát si pri nej v jej začiatkoch totiž človek „anorekticky“ nahovára, že sa duchovným veciam venuje na svoj vkus až príliš. V začiatkoch sa zdá, pomôžu výhovorky, že sme ešte nestretli pastierov, ktorí by nám poskytli poriadnu duchovnú potravu. Môže to byť pravda, ale je smiešne, ak sa takto dnes vyhovára dospelý človek, ktorý si vie zaobstarať všetky informácie okrem tých, ktoré by pre neho mohli byť duchovnou potravou. Čudujeme sa, že nám veľa chýba a nechceme, aby naším pastierom bol Boh. Zdá sa nám ponížujúce byť ovcami a namiesto sprevádzania na bohaté paše a k tichým vodám radšej vydržíme duchovný hlad. Nenachádzame pokoj, lebo ho nehľadáme v jeho zdroji, v Bohu. Pribúda osamelých, opustených, bezradných. Pribúda ľudí, ktorí sú ako ovce bez pastiera a blúdia.

Potrebujeme sa naučiť mnohým veciam, potrebujeme duchovne žiť. Sme duchovné bytosti a nespokojné bude naše srdce, kým nespočinie v Bohu...

Štvrtková homília: Strážme si srdce pred znečitlivením svetskosťou

Nedovoliť, aby sme postupne skĺzavali do hriechu, relativizovali veci a začali vyjednávať s bôžikmi peňazí, márnivosti a pýchy. Pred týmto takzvaným „pádom s anestéziou“ vystríhal pápež František v homílii v Dome sv. Marty 13. februára.

Svätý Otec vychádzal z liturgického čítania z Prvej knihy kráľov (11,4-13), ktoré hovorí o hriechu kráľa Šalamúna, o jeho apostázii, nevere voči Pánovi. V jeho starobe mu ženy „skazili srdce“, aby nasledoval iných bohov. Šalamún bol spočiatku skvelým mužom, ktorý si od Pána žiadal jedine múdrosť. Boh ho urobil múdрым až do tej miery, že za ním chodili sudcovia i kráľovná zo Sáby s množstvom darov a povest' o jeho múdrosti sa šírila do diaľky. Avšak jeho srdce ochablo kvôli prílišnej náklonnosti k ženám, ktoré si vybral z národa uctievaného iných bohov. A „do jeho života vstúpilo pohanstvo“. Takže tento múdry mladík, ktorý sa dobre modlil o múdrosť, nakoniec upadol až do tej miery, že ho Pán odmietol, skonštatoval pápež.

Nešlo však o apostáziu zo dňa na deň, bola to pomalá apostázia, vysvetlil Svätý Otec. Aj kráľ Dávid, jeho otec, zhrešil – a to ťažkým spôsobom, aspoň dvakrát. No rýchlo sa kajal a prosil o odpustenie, zostal verný Pánovi a ten ho chránil až do konca. Dávid bol svätý. Šalamún nie je svätý, dodal pápež. Pán mu dal množstvo darov, on však všetko premárnil, pretože svojmu srdcu dovolil ochabnúť. Nejde o nárazový hriech, ale o postupné skĺzavanie, vysvetlil Svätý Otec.

„Ženy mu skazili srdce, a Pán ho napomína: „Skazil si si srdce“. Toto sa stáva aj v našom živote. Nikto z nás nie je zločinec, nikto z nás nepácha závažné hriechy, tak ako Dávid s Uriášovou ženou, nikto. V čom však spočíva nebezpečenstvo? Dovolíme, aby sme pomaly skĺzavali, pretože je to pád s anestéziou, ani si to nevšimneš, no pomaličky skĺzavaš, veci sa relativizujú a strácaš vernosť voči Pánovi.

Vyprosujme si od Pána milosť uvedomiť si, keď naše srdce začne ochabovať a skĺzavať, aby sme ho zastavili. Bude to jeho milosť a jeho láska, čo nás zastavia, ak ho o to poprosíme.

<https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20200214001>

Stránka deťom

Nájdí 5 rozdielov.

